یادداشت

از آرمان‌گرایی تا واقع‌گرایی

ادامه از صفحه اول

در ۲۲ سال قبل که توافقات هسته‌ای میان ایران و سه کشور اروپایی در سعدآباد، بروکسل و پاریس انجام شد و ایران تعلیق غنی‌سازی را در برابر ارجاع‌نشدن پرونده هسته‌ای به شورای امنیت سازمان ملل پذیرفت، آقای لاریجانی به‌عنوان رئیس وقت صداوسیما و نماینده رهبری در شورای‌عالی امنیت ملی، از تعبیر کنایی «آب‌نبات در برابر دُرّ غلتان» استفاده کرد که بارها در خاطرات آیت‌الله هاشمی به آن اشاره شده است. به نظر منظور ایشان این بود که ارجاع پرونده ایران به شورای امنیت سازمان ملل، تهدیدی نیست که برای رفع آن تعلیق غنی‌سازی را بپذیریم.

در سال ۱۳۸۴ که چند روز قبل از آغاز ریاست‌جمهوری آقای احمدی‌نژاد، تعلیق غنی‌سازی شکسته شد، و بعد آقای لاریجانی به‌عنوان دبیر شورای‌عالی امنیت ملی و مسئول پرونده هسته‌ای به جای آقای روحانی منصوب شد، و پس از مدتی سال ۱۳۸۶ پرونده ایران به شورای امنیت سازمان ملل ارجاع شد و نهایتا علاوه بر تحریم‌های همه‌جانبه بین‌المللی ذیل فصل هفتم منشور سازمان ملل، ماده ۴۱ قرار گرفت که پس از حدود ۱۰ سال باز در دولت آقای روحانی و به سرپرستی آقای ظریف با برجام، این تهدید از کشور رفع شد، اگرچه ممکن است هم‌اکنون با مکانیسم ماشه بازگردد.

آقای لاریجانی که پیش از انتصاب به مسئولیت پرونده هسته‌ای با نگاهی آرمان‌گرایانه، آب‌نبات و دُرّ غلتان را طرح کرده بود، پس از مسئولیت به واقع‌بینی گرایید و تلاش کرد که با مذاکره با اروپا به نمایندگی خاویر سولانا، از صدور قطع‌نامه شورای امنیت علیه ایران جلوگیری کند و به موفقیت‌هایی هم رسید که مورد قبول آقای احمدی‌نژاد به‌عنوان رئیس‌جمهور وقت نبود و نهایتا به استعفای آقای لاریجانی از دبیری شورای‌عالی امنیت ملی و انتصاب آقای جلیلی به جای ایشان انجامید. در خاطرات روزنوشت‌های آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی مربوط به سال‌های ۸۵ تا ۹۵ که آقای لاریجانی با نگاه واقع‌گرایانه با ایشان مسائل را مطرح می‌کند و برای اقناع جلسه هسته‌ای که با حضور رهبری و سران قوا و مسئولان مربوطه در آن زمان تشکیل می‌شد، مشورت می‌کند، آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی بارها به این تغییر نگاه آقای لاریجانی، از آرمان‌گرایی به واقع‌گرایی اشاره می‌کند.

اکنون نیز پس از حدود ۲۰ سال آقای لاریجانی به سمت مسئولیت دبیری شورای‌عالی امنیت ملی منصوب شده است و کشور هم با خطر شروع دوباره جنگ و هم ارجاع پرونده به شورای امنیت سازمان ملل مواجه است، بیش از هر زمان دیگری ایران به عقلانیت و واقع‌گرایی نیاز دارد، در ماه‌های گذشته مواضعی از آقای لاریجانی منتشر شده که برخی بر آرمان‌گرایی و برخی بر واقع‌گرایی تمرکز دارد. قبل از تجاوز ۱۲روزه ایشان در صداوسیما، بر حرکت به سوی بمب اتم در صورت جنگ اشاره داشت و پس از آتش‌بس هم سیاست اسرائیل را به بند تنبان تشبیه کرد، اما به نظر می‌رسد این مواضع در راستای بازدارندگی و روحیه‌بخشی در داخل بوده، وگرنه با این نگاه کشور از تهدیدات فعلی خارج نمی‌شود. با تجربه و پختگی و عقلانیتی که از ایشان سراغ داریم، انتظار می‌رود قبل از اجرای مکانیسم ماشه و احتمال جنگ دوباره، با مشورت با فرهیختگان سیاست، راهکاری مبتنی بر حفظ عزت و مصلحت کشور در پرونده هسته‌ای ارائه دهد. این راهکار می‌تواند با توجه به موفقیت حداکثری در امر غنی‌سازی، شامل تمرکز بر ساخت رآکتور هسته‌ای، به‌عنوان موتور استفاده از محصول غنی‌سازی در صنعت هسته‌ای باشد، چراکه ایران هم‌اکنون به دانش و فناوری غنی‌سازی و ساخت سانتریفیوژ دست یافته و برای استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای نیازمند رآکتورهای تولید انرژی است که ناترازی در بخش برق و حتی آب شیرین را کاهش دهد. این حرکت می‌تواند در راستای توصیه مقام معظم رهبری در موضوع مهم منافع ملی و امنیت پایدار نیز تعریف شود. در صورت آمادگی شورای امنیت، تشکل‌های تخصصی و سیاسی برای همفکری و ارائه مشورت در جزئیات آمادگی دارند.

استفاده عجب شهرداری از موقعیت بازسازی جنگی

ادامه از صفحه اول

درواقع شهرداران مناطق قبول کرده بودند که هزینه‌های بازسازی جنگ باید از راه تسهیل امور ساخت‌وساز تأمین شود (یادداشت ۱۹ تیرماه این حقیر در همین‌جا)؛ یعنی در محدوده کلان‌شهر تهران در وضعیت جنگی یا آماده‌باش جنگی، مجوزهای ساخت را طوری صادر کنند تا دیگر مشکلی بر سر راه ساخت‌وساز به میل شهروندان یا در اصل به میل توسعه‌گران بخش ساختمان، در شهر تهران وجود نداشته باشد. این راه‌گشایی‌های تازه برای فروش تراکم و بازگذاشتن دست سازندگان در حالی انجام شده بود که ما (شهرسازان و شهروندان) از آقایان شهرداران مناطق توقع داشتیم در چنین جلسه‌ای درباره جبران کم‌کاری‌های گذشته در ساخت پناهگاه‌های مناسب، مراجع آوار‌برداری، راه‌های تخلیه مناطق آسیب‌دیده، اسکان موقت، سلامت شبکه‌های آب و برق و گاز در مناطق شهری تهران و... تصمیم بگیرند. در عوض، در بخش‌نامه شورای شهرداران که خیلی سریع پای جزئیات آن نامه دو صفحه‌ای دقیق و حرفه‌ای را امضا کرده بودند، صحبت از جرح و تعدیل یک‌شبه و تجدیدنظر آشکار در ضوابط و مقرراتی شده بود که ما سال‌ها برای جاانداختنش وقت صرف کرده بودیم. در جلسه معروف پژوهشکده، استاد ابراهیم زرگر از دانشگاه شهید بهشتی، مهندس محمد سعیدی‌کیا وزیر اسبق مسکن و شهرسازی و رئیس اسبق بنیاد، مهندس مجید جودی معاون بازسازی بنیاد مسکن و دیگر سخنرانان همه در تأکید بر لزوم مشارکت مردم آسیب‌دیده در بازسازی خانه‌های‌شان صحبت کردند. دکتر غلامرضا کاظمیان، معاون وزارت راه و شهرسازی، و آقای چمران، رئیس شورای شهر تهران، نیز فورا بعد از یک روز رسما نامه‌های اعتراضی خود را به شهردار تهران تقدیم کردند و بر این کار عجیب خط بطلان کشیدند. گفته شد شهری را که در حال بازسازی است، نباید با یک کارگاه ساختمانی اشتباه گرفت. در همین راستا منابع و اعتبارات بازسازی نباید صرفا با نظر دولت هزینه شود، چراکه مردم باورها و نظرات خودشان را دارند و خواسته‌های آنان باید در این فرایند دیده شود. متأسفانه شهرداری تهران فاقد این‌گونه تجارب است و این نگرانی هست که به جای تعمیر یا بازسازی تعدادی واحد تخریب‌شده، عملا با اقداماتی مانند تشویق تخلف و تغییر یک‌جانبه روند تعیین ناظر در ساخت‌وسازها، کیفیت ساختمان‌ها را در کل شهر به‌شدت تنزل بخشد. آن‌هم زمانی که به گزارش خود شهرداری تنها ۷۰ واحد آسیب‌دیده نیازمند مقاوم‌سازی و ۶۱ واحد نیازمند تخریب و نوسازی‌اند (که اگر ساختمان ۱۰ یا ۲۰ واحدی باشد، عملیات گسترده‌ای را نمی‌طلبد). چرا باید کل ضوابط ساخت‌وساز در سرتاسر کلان‌شهر تهران تغییر داده شود تا هزینه کار بازسازی تأمین شود؟ تازه به قول استاد زرگر: «نباید ابعاد روانی، اجتماعی و اقتصادی را نادیده گرفت، زیرا فرایندی که برای بازسازی مسکن تعریف می‌شود، در بازیابی روانی اجتماعی مردم مؤثر است». واقعا معلوم نیست دولتی که وعده داده بود احترام به نظر متخصصان هر حوزه، ستون اصلی اقدامات اجرائی دولت خواهد بود، چگونه تصمیم گرفت همه چیز را به دست شهرداری بسپارد؟ نهادی که خیلی راحت برای انجام این کار مجوز تغییر کاربری، افزایش تراکم و افزایش سطح اشتغال، تغییر مقررات مربوط به باغات و فضای سبز شهری در راستای کاهش آن و مواردی از این دست را صادر کرده است. روشن است که این کار چوب حراجی بر طرح تفصیلی و جامع شهر تهران است؛ طرحی که مجری آن برایش پشیزی ارزش قائل نیست!

طُرفه آنکه بعد از اعتراضات و انتقادات و هشدارهای مکرر و مبسوط کسانی مانند دکتر عباس آخوندی، آقای مهدی عباسی رئیس کمیسیون شهرسازی و معماری شورای شهر تهران، رئیس جدید سازمان نظام مهندسی، خانم نرجس سلیمانی رئیس کمیسیون نظارت و حقوقی شورای شهر، و اصرار آنان طی دو ماه اخیر بر لغو و تغییر تصمیمات شهردار، باز همان بخش‌نامه شهرداران مناطق ۲۲گانه، هفته گذشته طبق دستور شهردار ابقا می‌شود و انگار نه انگار که صدها نفر، ازجمله کارمندان شهرداری با اعمال آن مخالف‌اند!

آیا رهبر چین به درد استالین دچار شده است؟

کسی از خشم «شی» در امان نیست

مهسا مژدهی

از سال ۲۰۱۲ که شی جین‌پینگ به‌عنوان پسر یک عنصر نامطلوب در عصر مائو در چین به قدرت رسید، او به صورت مداوم و سازمان‌یافته دست به پاکسازی نظامیان، اقتصاددانان، دیپلمات‌ها و چهره‌های امنیتی زده است.

رئیس‌جمهور چین کار خود را با ایجاد کمپینی ضد فساد در پکن آغاز کرد. این همان الگویی بود که مائو، رهبر پیشین این کشور با استفاده از آن و به بهانه مقابله با فساد میلیون‌ها نفر را به کام مرگ فرستاد. شی با استفاده از این کمپین در نخستین سال‌های حضور در قدرت، نه تنها به فساد در کشور سروسامان داد بلکه اقدام به برکناری بسیاری از چهره‌های شناخته‌شده سیاسی، نظامی و اقتصادی کرد. برای او مبارزه با فساد اسم رمزی برای پاکسازی‌های گسترده بود. این پاکسازی‌ها حتی وقتی او در سال ۲۰۲۳ برای بار دیگر به‌عنوان رئیس‌جمهور انتخاب شد و عملا قدرت را به صورت مادام‌العمر به خود اختصاص داد هم ادامه داشت. در چین وفاداری ورای هر عنصر دیگری دارای اهمیت است. شهروندان نه به‌عنوان اشخاصی دارای حقوق برابر بلکه به‌عنوان عناصری شناخته می‌شوند که باید مطیع دستورات حزب کمونیست و در رأس آن شی جین‌پینگ باشند. رئیس‌جمهور چین که خود زمانی عنصری نامطلوب به حساب می‌آمد، حالا ابایی از آن ندارد که شهروندان را به دو دسته مطلوب و نامطلوب، وفادار و بی‌وفا تقسیم کند.

شی همیشه فردی مضطرب بوده است

شی جین‌پینگ دهه‌ها برای نشان‌دادن چهره‌ای وفادار به حزب کمونیست تلاش کرد. او فرزند شی جونگ‌شون یکی از مبارزان اولیه حزب کمونیست چین بود که بر اثر انقلاب فرهنگی مائو از عرش به فرش رسید. از سال ۱۹۶۶ وقتی شی تنها ۱۳ سال داشت تا زمانی که در سال ۱۹۷۴ به حزب کمونیست پیوست، تلاش می‌کرد چهره‌ای مطلوب برای حزب باقی بماند و دست از پا خطا نکند. برای فردی با پیشینه او بالارفتن از پله‌های ترقی به سختی اتفاق افتاد و نیازمند آن بود تا بیش از دیگران برای اثبات وفاداری به حزب تلاش کند.

شی برای اینکه مطمئن باشد تنها وفاداران در کنارش باقی می‌مانند، طی سال‌ها تلاش بسیاری کرده است. کمپین مبارزه با فساد او بلافاصله بعد از رسیدن به قدرت که هم‌زمان با آن بسیاری از مدیران و سیاست‌مداران ریز و درشت را از کار برکنار و در مواردی ناپدید کرد، نشان می‌داد که تحمل بی‌وفایی را ندارد و حتی به صورت مداوم احساس خطر می‌کند.

شی اعتقادی به پاک‌سازی‌های خونین ندارد

هرچند سلف شی جین‌پینگ یعنی مائو به عنوان رهبر چین دلبسته پاکسازی‌های خونین و مرگ‌بار بود و حتی ژوزف استالین هم که از او به عنوان یکی از الگوهای رئیس‌جمهور چین یاد می‌شود، علاقه زیادی به حذف و اعدام گروهی و... داشت اما خود او رویکرد متفاوتی دارد.

شی نماد قدرت بلامنازع در چین است. هیچ‌کس جز او نمی‌تواند برای ماندن و نماندن دیگری در قدرت تصمیم بگیرد. اما روش‌های شی با نمونه‌های قرن بیستمی تفاوت‌هایی دارد.

اگر فردی در چین فاسد یا خائن خانواده شود، عاقبت خوبی ندارد. از اغلب این افراد بعد از آنکه مجبور به کناره‌گیری شده یا حذف می‌شوند، خبر دیگری به دست نمی‌آید. یعنی جمعیت میلیاردی چین در مورد سرنوشت آنها چندان کنجکاوی به خرج نمی‌دهد و در مقابل رسانه‌ها هم مایل نیستند که بیش از اندازه در چنین موضوعاتی دقیق شوند. برای آنها امن‌تر است تا روایت‌های دولتی را بپذیرند.

کارزارهای شی هرگز به پایان نمی‌رسند

کارزار مقابله با فساد شی جین‌پینگ طی ۱۳ سال اخیر هرگز متوقف نشده است. تنها چند ماه بعد از آنکه او در سال ۲۰۱۲ کارش را آغاز کرد، ژو یونگ‌کانگ ناپدید شد. ژو قبل از آنکه غیب شود، یکی از قدرتمندترین مردان چین محسوب می‌شد.

ژو از خانواده‌ای ماهیگیر به ریاست بزرگ‌ترین شرکت نفتی چین رسیده و بعدها در رأس نهادهای امنیتی این کشور قرار گرفت. او پیش از آنکه ناپدید شود، یکی از مخوف‌ترین چهره‌های پکن بود. وقتی شی جین‌پینگ به رهبری حزب کمونیست رسید، اعلام کرد برای مقابله با فساد به جنگ ببرها هم خواهد رفت و ژو یکی از آنها بود. کمی بعد تصویری از این مرد مخوف با موهای یکدست سفید که برخلاف موهای مشکی پیشینش بود، جلوی دوربین دیده شد و حکم حبس ابد را به دلیل فساد مالی گسترده دریافت کرد. طرفداران شی جین‌پینگ در آن زمان توجیه می‌کردند که او برای استقرار قدرت و مقابله با تباهی که چین سال‌ها با آن دست و پنجه نرم کرده، نیاز به قدرت سخت دارد. آنها تصور می‌کردند که این مقابله روزی به پایان برسد و حکومت شی راه عادی را پیش می‌گیرد. حتی برخی از آنها به شدت خوشحال بودند که بالاخره زمانه تغییر از راه رسیده و اصلاحات مؤثر در راه است. در زمینه اقتصادی ایده آنها تا حدی درست بود؛ اما آزادی‌های فردی و امنیت افرادی که با نهادهای امنیتی و نظامی و... کار می‌کردند هم به شدت به خطر افتاد.

کلمات سرنوشت شما را عوض می‌کنند

افراد شناخته‌شده در چین بیش از شهروندان عادی در خطر پاکسازی قرار دارند. در سال ۲۰۲۴ یک اقتصاددان مطرح بعد از اینکه در چتی خصوصی به شی انتقاداتی وارد کرد، ناپدید شد. ژو هنگ‌پنگ ۵۵ساله پس از انتقاد از وضعیت اقتصادی کشور در وی‌چت، بازداشت شد و مورد بازجویی قرار گرفت و بعد دیگر در مقابل چشم‌ها ظاهر نشد. کسی در آکادمی علوم اجتماعی که هنگ‌پنگ از مدیران آن بود، حاضر نشد تا در مورد سرنوشت این مرد اطلاعاتی به خبرنگاران خارجی بدهد. این آکادمی از اهمیت زیادی برخوردار است و مستقیما به حزب کمونیست مشورت می‌دهد. دولت چین در رسانه‌ها از دستگیری افراد به‌عنوان تنبیه یاد می‌کند. همین یک کلمه نشان می‌دهد که موضوع بیش از آنکه قانونی طی شود، راه دیگری را در پیش می‌گیرد. برای افراد رده‌بالا در چین همیشه این امکان وجود دارد که از سوی حزب کمونیست تنبیه شوند. ناپدیدشدن افراد یک امر عادی به‌نظر می‌رسد و کسانی که به این سرنوشت مبتلا می‌شوند، اغلب حق استفاده از وکیل یا دسترسی به جهان خارج را ندارند. در برخی از موارد حتی پس از سال‌ها کسی از سرنوشت آنها خبری پیدا نمی‌کند.

عواقب سخت باعث شده تا بسیاری از اعضای حزب کمونیست عملا کارنکردن را بر کارکردن ترجیح دهند. اصطلاح درازکشیدن در مورد افرادی ساخته شده که حاضر نیستند بلندپروازی کنند و کمترین میزان کار را انجام می‌دهند تا تنها شغلشان را حفظ کنند. آنها می‌دانند که اگر بخواهند پا را از گلیمشان درازتر کنند، ممکن است در کمپین ضد فساد حذف شوند.

چینی‌ها به شی بدبین شده‌اند

بیش از یک دهه سیاست‌های تنبیهی سخت و ناپدیدشدن نظامی‌ها و سیاست‌مداران به چینی‌ها یاد داده تا محتاط باشند و فکر اعتراض را از سر بیرون کنند. در ارتش پاکسازی‌های گسترده که کماکان هم ادامه دارد با هدف هماهنگ‌شدن این نهاد با خواسته‌های شی جین‌پینگ انجام می‌شود. نظامیان عالی‌رتبه این کشور مدام در خطر حذف قرار دارند؛ چراکه طبق سیاست‌های شی پس از سال ۲۰۲۳، او می‌خواهد که نهاد نظامی نه تنها برای جنگ در خارج از مرزها بلکه برای حمایت از حاکمیت و حزب کمونیست تربیت شود. ارتش این کشور پیش از این با رویکرد متفاوتی کار می‌کرد. برخی معتقدند شی از احتمال نارضایتی در میان نظامیان باخبر شده و پاکسازی‌ها را با هدف حذف افراد مشکل‌ساز شروع کرده است. با این حال برخی دیگر به‌جد معتقدند هدف شی تنها جلوگیری از سرکشی نظامیان نیست. او دنبال نیروی وفاداری است که بتواند با هرگونه اعتراض مقابله کند. پس از اعتراضات جسته و گریخته در دوران کرونا برای رئیس‌جمهور چین مسجل شد که در این کشور گروه‌هایی هم وجود دارند که عمیقا با سیاست‌های سخت‌گیرانه‌اش مخالف‌اند.

نیروهای امنیتی هم در امان نیستند

در سال ۲۰۲۰ چین شاهد پاکسازی گسترده در نهادهای امنیتی این کشور بود. یعنی همان کسانی که سال‌ها برای دیگران دردسر ایجاد کرده و سیستمی مبتنی بر ترس را هدایت می‌کردند، خود مورد غضب شی جین‌پینگ قرار گرفتند. روز ۲۷ فوریه آن سال دولت رسما خبر از پاکسازی در نهادهای امنیتی با جمعیت سه میلیون نفری داد. هدف اصلی این اقدام آن بود که تنها نیروهای خالص، وفادار و قابل اتکا باقی بمانند. اقدامات علیه رئیس پلیس شانگهای و بسیاری دیگر از افراد رده‌بالا، باعث شد تا چینی‌ها بیش از همیشه حساب کار خود را بکنند.

مسئله در ارتش هم همین پیچیدگی را دارد. بعد از اینکه امسال قرعه به نام نظامی‌ها افتاد، چینی‌ها متوجه شدند که حتی بودن در دایره نزدیکان شی هم در موقع خطر به دادشان نخواهد رسید. ژنرال هه ویدونگ از نزدیکان رئیس‌جمهور چین و از نظامیان بلندمرتبه این کشور بود که از تاریخ ۱۱ مارس تا امروز خبری از او در انظار عمومی نیست. هه در پی پاکسازی‌های گسترده افراد بلندمرتبه ناپدید شد. قبل از ویدونگ، وزیر خارجه سابق این کشور با نام چین گانگ بعد از برکناری، از مقابل چشم‌ها کنار رفته بود و حالا دو سال است که ناپدید شده است. در همان تابستان لی شانگ‌فو وزیر سابق دفاع هم بعد از برکناری دیگر مقابل چشم‌ها ظاهر نشد. سقوط این سه نفر به چینی‌ها هشدار داد که در هیچ شرایطی در امان نیستند و در هر لحظه و با هر مقامی که دارند، در حال حرکت روی لبه باریکی هستند که آن سویش ناپدیدشدن یا حبس ابد است.

مقامات ارشد حزب کمونیست در خطر هستند

در سال ۲۰۲۴ حداقل ۵۸ درصد از اعضای حزب کمونیست موقعیت خود را از دست دادند. اغلب این افراد از سوی خود شی جین‌پینگ به دلیل وفاداری انتخاب شده بودند اما ستاره بخت آنها تا ابد درخشان باقی نماند. در حقیقت دور اخیر ریاست‌جمهوری شی که حالا به خوبی می‌دانیم قرار است مادام‌العمر باشد، برای اغلب افراد و نزدیکان به حزب و دولت و ارتش دور سختی بوده است. رویکرد جدید شی جین‌پینگ نشان می‌دهد که او بیش از پیش نسبت به نزدیکان خود دچار سوءظن شده. این همان اتفاقی است که باعث شده بسیاری از غربی‌ها شی را با استالین مقایسه کنند. استالین در قرن بیستم دست به پاکسازی خونین میلیون‌ها نفر از اهالی شوروی زد. بخش بزرگی از این افراد از نزدیکان خود او بودند. حالا شی هرچند در برخورد با مخالفان شقاوت استالین را ندارد؛ اما به اعتقاد برخی از ناظران همان بدبینی را نسبت به اطرافیان از خود بروز می‌دهد. این مسئله هرچند تا امروز گروهی نسبتا کوچک را شامل شده ولی می‌تواند به سرعت دامن افراد بیشتری را بگیرد. شی یک شباهت دیگر هم با استالین دارد. رهبر شوروی تا یک دهه بعد از آنکه وارد کرملین شود، هنوز سیاست‌مداری خطرناک به حساب نمی‌آمد. اما درست پس از ۱۰سالگی حضور او در قدرت، استالین ناگهان تبدیل به فرد دیگری شد و در سال ۱۹۳۶ چنان پاکسازی‌ای را به راه انداخت که کمتر خانواده‌ای در شوروی از آن جان سالم به در برد. بسیاری معتقدند برای شی دیگر مقابله با مخالفان سیاسی کافی نیست. او سیستم را طوری طراحی کرده که مخالفتی را برنمی‌تابد و به همین دلیل به ندرت اعتراضی در میان جمعیت میلیاردی چین دیده می‌شود. با این حال رئیس‌جمهور به همین راضی نیست. او حالا نسبت به همه نزدیکانش دچار سوءظن است و برای ماندن در قدرت تا آخر عمر با کسی تعارف ندارد.

گزارش

پیشروی روسیه در جبهه‌های تازه

شرق: نیروهای روسیه با عبور از خطوط دفاعی و نفوذ به هشتمین منطقه اوکراین، فشار نظامی را تشدید کرده‌اند، درحالی‌که مذاکرات صلح پیشنهادی آمریکا با مقاومت کرملین در بن‌بست مانده است. گزارش‌ها نشان می‌دهد ارتش روسیه موفق شده به روستاهای نووهئورگییفکا و زاپوریزکه در استان صنعتی دنیروپتروفسک نفوذ کند؛ منطقه‌ای که در مجاورت دونتسک قرار دارد و یکی از مهم‌ترین مراکز صنعتی اوکراین محسوب می‌شود. ویکتور ترهوبوف، سخنگوی نیروهای زمینی اوکراین، می‌گوید هرچند روس‌ها مدعی تصرف کامل این مناطق هستند، اما موفق به ایجاد خطوط دفاعی پایدار نشده‌اند و نبرد همچنان ادامه دارد. خط مقدم جنگ اکنون بیش از هزار کیلومتر امتداد دارد و از مرزهای شمالی در استان سومی تا جنوب در خرسون کشیده شده است. براساس داده‌های وزارت دفاع بریتانیا، روسیه از فوریه ۲۰۲۲ تاکنون حدود ۵۵۰ هزار نفر تلفات انسانی (کشته و زخمی) داده است، درحالی‌که تلفات اوکراین نزدیک به ۳۰۰ هزار نفر برآورد می‌شود (داده‌های آگوست ۲۰۲۵). این جنگ فرسایشی که تاکنون به کشته‌شدن ده‌ها هزار غیرنظامی نیز منجر شده، فشار عظیمی بر جامعه هر دو کشور وارد کرده است.

ایالات متحده در تلاش است کرملین را به مذاکرات مستقیم با کی‌یف وادار کند. دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، هشدار داده اگر ظرف دو هفته آینده دیدار مستقیمی با ولادیمیر پوتین برنامه‌ریزی نشود، «گزینه‌های سخت‌تر» را بررسی خواهد کرد. اوکراین آمادگی خود را برای نشست و پذیرش آتش‌بس اعلام کرده است، اما روسیه همچنان از دادن امتیازات کلیدی، به‌ویژه در حوزه تضمین‌های امنیتی، طفره می‌رود.

تضمین‌های امنیتی؛ نقطه اختلاف بزرگ

یکی از موضوعات اصلی اختلاف، آینده امنیتی اوکراین است. غرب به دنبال ایجاد سازوکاری برای جلوگیری از تهاجم‌های آینده روسیه است؛ ازجمله استقرار احتمالی نیروهای اروپایی در خاک اوکراین. این موضوع از سوی کرملین «خط قرمز» اعلام شده و دیمیتری پسکوف، سخنگوی روسیه، تأکید کرده حضور نیروهای ناتو در مرزهای روسیه پذیرفتنی نخواهد بود.

حملات متقابل به زیرساخت‌ها

اوکراین در هفته‌های اخیر حملات پهپادی گسترده‌ای علیه پالایشگاه‌ها و تأسیسات نفتی روسیه انجام داده است. براساس داده‌های اوپک، تولید نفت روسیه در جولای ۲۰۲۵ به حدود ۹.۲ میلیون بشکه در روز رسید که نسبت به ابتدای سال، هشت درصد کاهش نشان می‌دهد. این حملات در برخی مناطق روسیه منجر به کمبود سوخت و تعطیلی پمپ‌بنزین‌ها شده است. در مقابل، روسیه با ادامه حملات موشکی و پهپادی به زیرساخت‌های انرژی اوکراین، تلاش دارد این کشور را در آستانه زمستان دچار بحران انسانی کند. وزارت انرژی اوکراین اعلام کرده تنها در یک هفته گذشته، تأسیسات انرژی و گاز در شش منطقه مختلف هدف قرار گرفته است. جنگ اوکراین پس از سه سال نه‌تنها پایان نیافته، بلکه ابعاد تازه‌ای پیدا کرده است. روسیه همچنان حدود ۲۰ درصد خاک اوکراین را در اشغال دارد و هرچند پیشروی‌هایش محدود به روستاها و مناطق حاشیه‌ای بوده، اما فشار مداوم آن مانع بازسازی اقتصادی و سیاسی اوکراین می‌شود. در چنین شرایطی، چشم‌انداز صلح همچنان مبهم است و به نظر می‌رسد هر توافقی تنها در سایه امتیازات متقابل و تضمین‌های جدی امنیتی قابل تحقق خواهد بود.

برگ سبز و کارت خودرو پژو پارس سفید مدل ۱۳۸۸
به شماره پلاک: ۶۶و۱۸۸ ایران ۷۴
شماره شاسی: NAAN01CA89E812449
و شماره موتور: ۱۲۴۸۷۲۷۴۴۷۰ به نام امیر حسین فهیم دوغ آبادی با کدملی ۰۹۲۸۱۶۴۶۸۳ در ۱۴۰۴/۵/۳۰
مفقود شده و فاقد اعتبار است.

برگ سبز سند مالکیت موتورسیکلت کویر ۱۵۰-۲ s
رنگ سفید به نام آقای احمدرضا علی مددی پاره دوز به
شماره شاسی N58S2CF00NEC03576 ، شماره موتور ۰۱۵۰N58023855 و پلاک ۱۴۶ ایران ۸۳۲۶۸ مفقود شده
و از درجه اعتبار ساقط می باشد..